

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla Balla és Gelányi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Balla Gábor ügyvéd) által képviselt **I.rendű felperes neve (címe)** I. rendű, Balla és Gelányi Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Balla Gábor ügyvéd által képviselt **II.rendű felperes neve (címe)** II. rendű, Balla és Gelányi Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Balla Gábor ügyvéd által képviselt **III.rendű felperes neve (címe)** III. rendű, Balla és Gelányi Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Balla Gábor ügyvéd által képviselt **IV.rendű felperes neve (címe)** IV. rendű, Balla és Gelányi Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Balla Gábor ügyvéd által képviselt **V.rendű felperes neve(címe)** V. rendű és Balla és Gelányi Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Balla Gábor ügyvéd által képviselt **VI.rendű felperes neve (címe)** VI. rendű felperesnek - **ügygondnok (neve, címe)** által képviselt **alperesi társaság neve „va” (címe)** alperes ellen cégtörő végzés hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2010. szeptember 23. napján kelt 8.G.40.209/2010/12. számú ítélete ellen az I-VI. rendű felperesek által 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az I-VI. rendű felpereseket, hogy 15 nap alatt egyetemlegesen fizessenek meg az alperes ügygondnokának 12.500 (Tizenkettőezer-ötszáz) Ft ügygondnoki díjat.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság mint Cégbíróság által nyilvántartott alperes elhatározta végelszámolással történő megszűnését. A végelszámolás kezdőidőpontja 2009. május 15. napja volt. A Céglap 2009. május 21-i lapszámában közzététel és felhívás jelent meg hitelezői igények bejelentésére. Az APEH által bejelentett hitelezői igényt az alperes kielégítette, és miután további hitelezői igény bejelentésére nem került sor, az alperes - végelszámolója útján - 2009. július 7. napján törlés iránti kérelmet nyújtott be a cégbírósághoz. A felperesek a végelszámoló ezen intézkedése ellen kifogással éltek. A végelszámolási kifogást a Bács-Kiskun Megyei Bíróság mint Cégbíróság a megismételt eljárásban hozott Vgf.03-03-000001/12. számú jogerős végzésével érdemben elutasította. Ezt követően a Bács-Kiskun Megyei Bíróság mint Cégbíróság a számú végzésével az alperest a cégjegyzékből törölte.

Az I-VI. rendű felperesek - arra hivatkozással, hogy hitelezői a törölt alperesi cégnek - a cégbíróság törlő végzésének hatályon kívül helyezése iránt indítottak pert az alperessel szemben. Előadták, hogy a cégeljárásban elfekvő iratokból a cégbíróságnak észlelnie kellett volna, hogy a felperesek által külön perben érvényesített igényéről az alperesi kft. taggyűlése, ügyvezetője és végelszámolója tudott már a végelszámolás megkezdését megelőzően. A zárómérleg úgy került elfogadásra, hogy tudott volt, hogy a felperesek követelését az alperes vagyona nem fedezi. A cég jogutód nélküli megszűnését eredményező törlést elrendelő végzés ezért hátrányos rendelkezést tartalmaz a felperesekre, ami megalapozza perindítási jogosultságukat.

A törölt alperesi cég részére kirendelt ügygondnok elsősorban a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítását, illetve a per megszüntetését kérte arra hivatkozással, hogy a pert nem a jogszabályban erre feljogosított személy indította. Érdemben is vitatta a kereset megalapozottságát.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Álláspontja szerint a felpereseket a Ctv. 65. § /1/ bekezdése szerinti keresetleghi jog nem illeti meg, ugyanis az egységes bírói gyakorlat szerint az egyéb jogosultak körét megszorítóan kell értelmezni. A perindítási jogosultság törvényi feltétele az, hogy olyan személy jogosult - a rendelkezés őt érintő vonatkozásában - pert indítani, akire a végzés rendelkezést tartalmaz. Az alperesi kft. törlését elrendelő végzés a felperesekre közvetlenül rendelkezést nem tartalmaz, így keresetleghi joggal nem rendelkeznek. Miután annak kérdése, hogy a felperesek igényérvényesítési jogosultsága az alperessel szemben fennáll-e az ügy érdemére tartozó olyan anyagi jogi kérdés, amelynek tárgyában a bíróságnak érdemben kell határoznia, ezért nem az alperes által hivatkozott keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítására, illetve per megszüntetésére kerülhetett sor, hanem ítélettel kellett a felperesi keresetet elutasítani.

Gf.III.30.681/2010/5. szám

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben kérték az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelmüknek történő helyt adást. Arra

hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Ctv. 65. § /1/ bekezdését, valamint a perindítási jogosultság és keresetőségi jog fogalmát. A keresetőségi jog azt határozza meg, hogy a perbeli alanyi jog a konkrét felperest az adott tényállás alapján megilleti-e vagy sem. A keresetőségi jog anyagi jogi kérdés, amely a fél és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatra, anyagi jogi érdekeltségre vonatkozik. A perbeli jogképesség fogalmát meg kell különböztetni a keresetőségi jogtól (aktív perbeli legitimáció), mely a fél és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatra vonatkozik, vagyis arra, hogy a felperest megilleti-e, és éppen a felperest illeti-e a keresettel érvényesített jog az alperessel szemben. A perbeli legitimáció azonban kivételesen eljárásjogi kérdés is lehet, ez utóbbi esetben - de csak akkor - az aktív, vagy passzív legitimáció hiánya a Pp. 130. § /1/ bekezdés g./ pontja, vagy 157. § a./ pontja szerinti jogkövetkezményeket vonja maga után. A Pp. 130. § /1/ bekezdés g./ pontjában meghatározott esetekben a perbeli legitimáció perelőfeltételnek minősül, mely szabályt megszorítóan kell alkalmazni. A perbeli legitimáció hiánya perakadálynak minősül, amely az ügy érdemi vizsgálatát megelőzi. Ezért téves, hogy az elsőfokú bíróság a felperesek perbeli legitimációjának hiánya miatt utasította el a keresetet, annak érdemével nem foglalkozott, és az ítélet e vonatkozásban rendelkezést, illetve indokolást nem tartalmaz. Kifejtették, hogy a cégbírósi iratok egyértelmű bizonyítékul szolgálnak arra, hogy a végelszámolás befejezéséről döntő taggyűlési határozat meghozatalakor az alperesi társaságnak tudomása volt a felperesi igényről. A hitelezői igénybejelentésre írásban is sor került. Mindezek alapján megállapítható, hogy a cég törlését elrendelő végzés jogellenes.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és ügygondnoki díja megállapítását kérte. Előadta, hogy álláspontja szerint a felperesek nem tartoznak abba a személyi körbe, akik a törlő végzéssel szemben perindítási jogosultsággal rendelkeznek. Előadta továbbá, hogy a bírói gyakorlatban rögzült és több eseti döntéssel is alátámasztható eljárási szabály az, hogy a felperesekéhez hasonló esetben ítélettel kell határozni a keresetről. Az igényérvényesítési jogosultság, keresetőségi jog ugyanis az ügy érdemére tartozó olyan anyagi jogi kérdés, amelynek tárgyában a bíróságnak érdemben kell határoznia. Ez esetben nem kerülhet sor sem a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítására, sem a per megszüntetésére. A Pp. 130. § /1/ bekezdés g./ pontját - mint kivételes szabályt - megszorítóan kell alkalmazni. A Pp. e rendelkezése kizárólag azokra az esetekre vonatkozik, amikor a jogszabály konkrétan és kifejezetten a perbeli pozíciók szempontjából nevezi meg, illetve sorolja fel azt, hogy ki jogosult az adott per megindítására, illetve mely személy ellen kell azt megindítani. E szabályokra tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperesek a Ctv. 65. § /1/ bekezdése szerinti keresetőségi joggal nem rendelkeznek. A bíróság döntése helyes, indokolása megfelel a Pp. 221. §-ában foglalt tartalmi követelményeknek, ezért az ítélet megváltoztatására nincs alap. Arra az esetre amennyiben a másodfokú bíróság nem osztaná az elsőfokú bíróság álláspontját, és a felperesi kereset érdemi vizsgálatába bocsátkozna, előadta, hogy

a felperesek sem a Céglönlönyben történt felhívás megjelenését követő 40 napon belül, sem azt követően nem jelentettek be hitelezői igényt, és a felperesek a cégeljárás során a végelszámoló azon intézkedését, hogy 2009. július 7. napján a cég törlése iránti kérelmet nyújtott be, kifogásolták ugyan, de a végelszámolási kifogást elutasító elsőfokú döntéssel szemben fellebbezéssel nem éltek, azt tudomásul vették.

A fellebbezés **alaptalan.**

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a Ctv. 65. § /1/ bekezdése korlátlan perindítási jogosultságot csak az ügyésznek teremt, az egyéb személyek perindítási jogosultsága korlátozott, csak azon személyek jogosultak egyéb jogosultként perindításra, akikre a határozat rendelkezést tartalmaz. Helyesen mutatott rá az alperesi fellebbezési ellenkérelem arra, hogy a Pp. 130. § /1/ bekezdés g./ pontja értelmező gyakorlata szerint az aktív perbeli legitimáció hiánya miatt csak olyan esetekben kerülhet sor a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítására, illetve ezen okból a per megszüntetésére, ha magából a keresetlevélből azonnal, további vizsgálódás nélkül megállapítható az aktív perbeli legitimáció hiánya (BH 2001/388., 2003/911. számú eseti döntések, KK 32. számú állásfoglalás, valamint a Legfelsőbb Bírósági Határozatok 2004. évi 6. számának fórumában közzétett emlékeztetője). Arra helyesen utaltak a felperesek, hogy a keresetőségi jog és a kereseti jog egymástól különböző fogalmak, e jogdogmatikai kérdésnek azonban a perbeli esetben semmiféle relevanciája nincs, ugyanis az elsőfokú bíróság nem perbeli jogképeség hiánya miatt utasította el a felperesek keresetét. A másodfokú bíróság álláspontja szerint éppen a felperesek által hivatkozott iránymutató értelmező gyakorlat is az elsőfokú bíróság által kifejtett helyes álláspontot támasztja alá, mert mind a bírói gyakorlat, mind az e kérdésben iránymutató jogelmélet szerint a keresetőségi jog anyagi jogi kérdés, azt határozza meg, hogy a perbeli alanyi jog a konkrét felperest az adott tényállás alapján megilleti-e vagy sem (BDT 2003/758. számú eseti döntés). Megkülönböztetést tenni a perbeli jogképeség és a keresetőségi jog (aktív perbeli legitimáció) között indokolt tenni. A perbeli legitimáció főszabályként anyagi jogi kérdés, hiánya a kereset érdemi elutasításához vezet. A perbeli legitimáció azonban kivételesen eljárásjogi kérdés is lehet akkor, ha a pert csak jogszabályban erre feljogosított személy indíthatja meg. Csak ez utóbbi esetben kerülhet sor az aktív perbeli legitimáció hiánya miatt a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítására, vagy a per megszüntetésére (BDT 205/1145., EBH 2005/1227., és BH 2005/358. számú eseti döntések). A perbeli esetben megállapítható, hogy a főszabálytól eltérő, eljárásjogi értelemben használt legitimáció fennállta vagy hiánya csak az ügyész vonatkozásában egyértelműsíthető, ugyanakkor az egyéb érdekelti körbe tartozó felperesek esetén az már érdemi vizsgálatra tartozó kérdés, hogy a konkrét tényállás mellett van-e a perben támadott törlő végzésnek olyan rendelkezése, amely a felperesekre vonatkozik, és ezáltal keresetőségi jogot teremt számukra a jelen perben érvényesített követelésük érvényesítésére. Az elsőfokú bíróság helyesen utalt a bírói gyakorlatra (BH 2010/72. és BH 2001/388. számú eseti döntések), mely szerint az egyéb jogosultak körét megszorítóan kell értelmezni, és annak elbírálása, hogy a felperesek igényérvényesítési jogosultsága az alperesekkel szemben fennáll-e, az ügy

Gf.III.30.681/2010/5. szám

érdemére tartozó olyan anyagi jogi kérdés, amelynek a tárgyában a bíróságnak ítélettel kell határoznia. Az elsőfokú bíróság a szükséges mértékben eleget tett ítélet indokolási kötelezettségének, és miután a keresetőségi jog hiányában elutasította a felperesek keresetét, így egyértelmű, hogy a keresetnek a törlő végzés jogszabálysértő jellegével összefüggő érdemi hivatkozásait már nem kellett vizsgálnia, keresetőségi jog hiányában

ugyanis e kérdésekben történő állásfoglalásra nem kerülhet sor. Minderre tekintettel irrelevánsak a fellebbezés ezzel összefüggő hivatkozásai.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján helybenhagyta. A felperesek a másodfokú eljárásban is pervesztesek lettek, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése és 82. § /1/ bekezdése alapján perköltség egyetemleges megfizetésére kötelesek, melynek összege áll az alperes számára kirendelt ügygondnok másodfokú eljárásban megállapított, ÁFA-t is magában foglaló ügygondnoki díjából.

Szeged, 2011. február 21. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró